

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2C/475/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413210032
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8413210032.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobcu: A. H., Q.. XX.XX.XXXX, U. E. Y. XXX/XX, Ľ., právne zastúpený : JUDr. Tiborom Bašistom, advokátom AK so sídlom Štefánikova 8, 058 01 Poprad, proti žalovanému: R. J., Q.. XX.XX.XXXX, U. Ž. XXX/XX, T. S., W..Č.. Ú., U. X, X.-Š., právne zastúpený: Mgr. Ing. Jánom Folvarským, advokát so sídlom Levočská 1, 064 01 Stará Ľubovňa, o náhradu škody za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu v časti o zaplatenie odškodnenia zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 319 625 eur z a m i e t a .

II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu k rukám zástupcu žalovaného Mgr. Ing. Jána Folvarského, advokátska kancelária, Levočská 1, 064 01 Stará Ľubovňa s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným rozhodnutím vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 03.10.2013 a jej doplňujúcim vyjadrením zo dňa 03.02.2015 v jej pôvodnej úprave pripustenej uznesením súdu zo dňa 21.04.2016 č.k. 2C 475/2013-69 domáhal na žalovanom (pôvodne v procesnom postavení žalovaného v 1. rade) a pôvodnej žalovanej v 2. rade, obchodnej spoločnosti FINHAUS a.s., Praha 4, Na Pankráci 1720/123, Česká republika, IČO: 271085621, zaplatenia spoločne a nerozdielne náhrady škody na zdraví, a to jednorazovej náhrady za bolesť vo výške 207.287,50 eur a jednorazovej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 335.685 eur, spolu 542.972,50 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Zástupca žalobcu žalobu čo do základu odôvodnil tvrdeniami, že dňa 03.10.2011 okolo 9.30 hod. viedol pôvodný žalovaný v 1. rade v smere od Kežmarku na obec Huncovce osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Touareg s evidenčným číslom XSX XXXX, pričom pri prechádzaní miernej pravotočivej zákruty v dôsledku nevenovania sa plne situácii v cestnej premávke a nedodržania bezpečnostnej vzdialenosti narazil do pred ním idúceho motorového vozidlom značky Ford Escort s evidenčným číslom X. XXX U., ktoré viedol žalobca. V dôsledku nárazu vozidlo žalobcu prešlo do protismerného jazdného pruhu a narazilo do prednej časti oproti idúceho motorového vozidla značky Škoda Felícia s evidenčným číslom R. XXX G., vedeného X. F.G.. Pôvodný žalovaný v 1. rade tak žalobcovi v dôsledku tejto dopravnej nehody spôsobil zranenia. Žalobca utrpel ťažký úraz - otras mozgu, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie brušnej steny vpravo ťažkého stupňa so zakrvácaním do svalov brušnej steny, pomliaždenie ľavého lakt'a, pomliaždenie pravého ramena s pomliaždením a krátkodobou obrnou kmeňového nervu pravého ramenného pletenca, podvrtnutie ľavého kolena s roztrhnutím vnútorného postranného väzu liečené konverzáciou. Predmetné zranenie bolo veľmi bolestivé so zdĺhavým procesom liečenia. Dňa 21.08.2012 Okresný súd Kežmarok vo

vzťahu k tejto dopravnej nehode vydal trestný rozkaz, ktorým uznal pôvodného žalovaného v 1. rade vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona. Zodpovednosť vodiča a súčasne prevádzateľa motorového vozidla je daná § 420 Občianskeho zákonníka a § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka. Prevádzateľ mal v zmysle zákona č.381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s pôvodnou žalovanou v 2. rade. Pasívna legitimácia pôvodnej žalovanej v 2. rade tak vyplýva z § 15 a poisťné krytie z § 4 tohto zákona.

3. Výšku uplatnených nárokov zástupca žalobcu odôvodnil poukazom na písomný znalecký posudok vypracovaný na žiadosť žalobcu MUDr. Zdenkom Holešovským, znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, ktorý predložil spolu so žalobou, a v ktorom znalec vykonal bodové ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia u žalobcu v dôsledku zranení utrpенých pri dopravnej nehode podľa zákona č. 437/2004 Zb. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov. V tomto posudku znalec bolestné ohodnotil 257,5 bodmi a sťaženie spoločenského uplatnenia 417 bodmi. V závere znalec skonštatoval, že k ustáleniu zdravotného stavu u žalobcu pre účely ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia došlo v mesiaci marec 2013, tzn. po poslednej kontrole v neurologickej ambulancii. Vychádzajúc z hodnoty 1 bodu 16,10 eur žalobcovi tak prislúcha základná náhrada za bolesť vo výške 4.145,75 eur (257,5 bodov x 16,10 eur) Žalobou si žalobca uplatnil nárok na mimoriadne zvýšenie náhrady za bolesť vo výške 50 násobku tohto základného bodového ohodnotenia, čo predstavuje 207.287,50 eur. Základná náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia pri počte znalcom určených bodoch 417 a hodnote jedného bodu 16,10 eur predstavuje 6.713,7 eur (417 bodov x 16,10 eur). Žalobou si žalobca uplatnil nárok na aj náhradu zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, a to vo výške 50 násobku tohto základného bodového ohodnotenia, tzn. vo výške 335.685 eur. 50 násobné zvýšenie základných náhrad odôvodnil poukazom na ust. § 7 ods. 3 vyhlášky č.32/1965 Zb, podľa ktorého v prípadoch hodných osobitného zreteľa môže súd bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia primerane zvýšiť. Zvýšenie v danom prípade odôvodňujú skutočnosti, že žalobca utrpel ťažké a veľmi bolestivé zranenia so zdĺhavým procesom liečenia, ktoré u neho zanechali trvalé následky a ktoré ho v mladom veku obmedzili v prežívaní plnohodnotného života tak závažne, že sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa. V čase dopravnej nehody žalobca mal 37 rokov. Do nehody bol zdravým človekom, žijúcim v manželskom zväzku. Podnikal ako technik vo výškach. V dôsledku zranení došlo k zníženiu kvality jeho rodinného, spoločenského a pracovného života. Vznikli mu problémy so splácaním úverov poskytnutých na podnikanie. V dôsledku somatických trvalých následkov zranení spočívajúcich v poúrazovom polohovom točení hlavy, obmedzení pohyblivosti pravého ramenného kĺbu a obmedzení stability ľavého kolenného kĺbu, je obmedzený v doterajších pracovných aktivitách a v športových záľubách.

4. Pôvodný žalovaný v 1. rade žiadal žalobu voči nemu zamietnuť s tým, že osobné motorové vozidlo mal poistené, a preto nech žalobca si svoje nároky na náhradu škody rieši s touto poisťovňou. Pôvodná žalovaná v 2. rade taktiež žiadala žalobu voči nej zamietnuť, a to z dôvodu nedostatku svojej vecnej pasívnej legitimácie v konaní s tým, že nie je poisťovateľom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorým bola škoda žalobcovi spôsobená.

5. Okresný súd Kežmarok o žalobe žalobkyne v celom merite veci voči obom pôvodným žalovaným rozhodol rozsudkom zo dňa 31.05.2018 č.k. 2C 475/2013-148, ktorým konanie ohľadne sumy 28.176 eur zastavil (výrok I.) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.). Výrokom III. rozsudku vyslovil, že pôvodná žalovaná v 2. rade má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Výrokom IV. pôvodnému žalovanému v 1. rade náhradu trov konania nepriznal.

6. Zastavenie konania sčasti, a to čo do sumy 28.176 eur (výrok I.), súd v písomnom vyhotovení rozsudku odôvodnil späťvzatím žaloby žalobcom sčasti písomným podaním zo dňa 19.01.2015, odôvodneným jednak úpravou hodnoty jedného bodu z 16,10 eur na 15,38 eur, a jednak poisťným plnením poskytnutým v priebehu konania žalobcovi zo strany poisťovne (Generali Poisťovňa, a.s. Lamačská cesta 3/A,041 04 Bratislava, IČO: 35709332) vo výške celkom 3.894 eur (2.846 eur z titulu základnej náhrady za bolesť a 1.048 eur z titulu základnej náhrady za sťaženie

spoločenského uplatnenia). Predmetom rozhodovania v merite veci týmto rozsudkom (výrok II.) tak bol nárok na mimoriadne zvýšenie náhrady za bolesť vo výške 195.171,50 a nárok na mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 319.625 eur, spolu 514.796,50 eur. Žalobu súd v tejto časti zamietol s odôvodnením, že v konaní bolo síce preukázané, že žalobca utrpel pri predmetnej dopravnej nehode škodu na zdraví, za ktorú podľa ust. § 420 a § 427 Občianskeho zákonníka zodpovedá pôvodný žalovaný v 1. rade. Žalobca však nepreukázal také okolnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa odôvodňujúci mimoriadne zvýšenie základných náhrad. Za dôvod pre zamietnutie žaloby žalobcu voči pôvodnej žalovanej v 2. rade súd považoval nedostatok jej vecnej pasívnej legitímácie v konaní, a to z dôvodu, že nikdy nebola poisťovateľom motorového vozidla Volkswagen TUOAREG ev.č. 9S7 6513, prevádzkou ktorého bola žalobcovi pri predmetnej dopravnej nehode spôsobená škoda na zdraví.

7. Na základe včasného odvolania žalobcu Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 23.09.2019 č.k. 13Co 7/2018 - 176 potvrdil rozsudok Okresného súdu Kežmarok zo dňa 31.05.2018 č.k. 2C 475/2013-148 vo výroku o zastavení konania sčasti ohľadne sumy 28.176 eur (výrok I.) a tiež v časti zamietnutia celého nároku na zaplatenie zvýšenia náhrady za bolesť vo výške 195.171,50 eur (výrok II.). V prevyšujúcej časti o zaplatenie zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 319.625,00 eur rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (Výrok II.). Rozsudok vo výroku III. zmenil tak, že žalobcovi a pôvodnej žalovanej v 2. rade navzájom nárok na náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok vo výroku IV., ktorým súd pôvodnému žalovanému v 1. rade náhradu trov konania nepriznal, zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Výroky I. a II. rozsudku súdu Okresného súdu Kežmarok zo dňa 31.05.2018 č.k. 2C 475/2013-148, týkajúce sa potvrdenia rozsudku súdu prvej inštancie v časti zastavenia konania ohľadne sumy 28.176 eur, zamietnutia nároku na zvýšenie náhrady za bolesť vo výške 195.171,50 eur a zrušenia výroku rozsudku v časti zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 319.625,00 eur nadobudli právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.09.2019 č.k. 13Co 7/2018 - 176 dňa 29.10.2019.

9. Výrok II. rozsudku, ktorým bolo súdom druhej inštancie rozhodnuté v merite veci, zo dňa 23.09.2019 č.k. 13Co 7/2018 - 176 Krajský súd v Prešove vo vzťahu k pôvodnému žalovanému v 1. rade odôvodnil tak, že po čiastočnom späťvzťatí žaloby : „... predmetom posudzovaného konania je mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a bolestného žalobcu v dôsledku dopravnej nehody, pri ktorej žalobca utrpel zranenia vo sfére fyzickej. Tieto zranenia mu spôsobili sťaženie spoločenského uplatnenia, za ktoré bol odškodnený podľa bodového hodnotenia, rovnako ako za utrpenú bolesť...“ . Poukázal na znenie ust. § 5 ods. 5 zákona č.437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, podľa ktorého v prípadoch osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %. Skonštatoval, že zo znenia tohto ustanovenia je zrejmé, že mimoriadne zvýšenie náhrady sa nevzťahuje na náhradu za bolesť, ale iba na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Preto rozsudok súdu prvej inštancie v časti zamietnutia nároku na zaplatenie mimoriadneho zvýšenia náhrady za bolesť vo výške 195.171,50 eur považoval za vecne správne. Vo vzťahu k zvýšeniu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia uviedol, že z dikcie § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. vyplýva, že následky zranenia poškodeného musia byť v rozsahu a intenzite porovnateľnej so zdravotným poškodením, pri ktorom sa takto poškodeným osobám priznáva invalidita. Zdôraznil, že aplikované hmotnoprávne ustanovenie nekladie zákonnú podmienku pre mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia priznanie tejto invalidity, ale musí ísť o prípad, ktorý je porovnateľný s prípadným iným prípadom, pri ktorom k priznaniu invalidity došlo, pri ktorom teda následky poškodenia zdravia sú porovnateľné s následkami, pri ktorých k priznaniu invalidity dochádza. Dôkazné bremeno vo vzťahu k tvrdeniu, že v jeho prípade a v jeho osobe ide o takýto prípad, je na žalobcovi. Poukázal pritom na ust. § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, podľa ktorého poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, na jeho Prílohu č.4, s tým, že: „...23. V uvedenej prílohe č. 4 Zákona o sociálnom poistení sa stavy po úrazoch nachádzajú v kapitole XV v oddiele „G“, ktorý je venovaný stavom po úrazoch, pričom vzhľadom na charakter zranení žalobcu, ide o postihnutie končatín, kedy pri položke 6 pri obmedzení pohyblivosti ramenného kĺbu pre ľahké obmedzenie pohyblivosti ramenného kĺbu na dominantnej ruke je miera poklesu schopnosti zárobkovej činnosti vyjadrená v percentách 15-25, pri

úraze kolena možno tento úraz charakterizovať položkou 47 ako uvoľnenie väzivového aparátu kolena, ktoré pri svalovo kompenzovateľných následkoch, ako to vyplýva zo zranení žalobcu, je toto obodované v rozsahu 10-20 %. K tomuto je nutné brať do úvahy poúrazové polohové točenie hlavy. Z týchto dôvodov je zrejmé, že pri sčítaní týchto položiek je možné hovoriť o poklese schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vo viac ako 40 % ....., Uložil súdu prvej inštancie posúdiť na základe dôkazov navrhnutých stranami otázku dôvodnosti zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia s tým, že súd sa tým nezaoberal z dôvodu, že u žalobcu nedošlo k priznaniu invalidity. Dal do pozornosti judikatúru Najvyššieho súdu SR, a to rozhodnutia sp.zn. 5Cdo 212/2010 a sp.zn. 8Cdo 142/2018.

10. Vo vzťahu žalobcu voči pôvodnej žalovanej v 2. rade Krajský súd v Prešove v odôvodnení svojho rozsudku zo dňa 23.09.2019 uviedol, že je zrejmé, že pasívna legitímácia v konaní o náhradu škody, ktorá vznikla pri prevádzke motorového vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení sa vzťahuje len na poisťovateľa, ktorý uzavrel poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pričom z obsahu spisu je zrejmé, že pôvodná žalovaná v 2. rade nebola a nie je týmto poisťovateľom.

11. Po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.09.2019 zástupca pôvodnej žalovanej v 2. rade podal návrh na opravu výroku rozsudku s odôvodnením, že aj keď z písomného odôvodnenia tohto rozsudku jednoznačne vyplýva, že Krajský súd v Prešove sa stotožnil so záverom Okresného súdu Kežmarok o zamietnutí žaloby žalobcu proti pôvodnej žalovanej v 2. rade z dôvodu nedostatku jej vecnej pasívnej legitímácie v konaní, tento záver sa výslovne nepremietol do výrokovej časti rozsudku. Spis predložený Krajskému súdu v Prešove na opravu výroku rozsudku bol tunajšiemu súdu vrátený s tým, že výrok rozsudku Krajského súdu v Prešove nie je možné opraviť postupom podľa § 244 Civilného sporového poriadku, a je potrebné, aby súd prvej inštancie vydal opätovne rozhodnutie. Okresný súd Kežmarok preto po oznámení zástupcu žalobcu, že aj napriek záveru vyslovenému Krajským súdom v Prešove v odôvodnení písomného rozsudku zo dňa 23.09.2019 v časti týkajúcej sa nedostatku vecnej pasívnej legitímácie pôvodnej žalovanej v 2. rade v konaní (bod 14.) trvá na žalobe aj voči tejto žalovanej, na pojednávaní konanom dňa 27.11.2020 rozhodol čiastočným rozsudkom o zamietnutí žaloby žalobcu proti pôvodnej žalovanej v 2. rade. Tento čiastočný rozsudok zo dňa 27.11.2020 č.k. 2C 475/2013-252 nadobudol právoplatnosť dňa 16.03.2021. Ďalej tak súd konal už iba o žalobe žalobcu proti pôvodnému žalovanému v 1. rade, ďalej už len „žalovaný“, pričom predmetom konania bol nárok na mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 319.625 eur .

12. Súd vec prejednal na pojednávaniach konaných dňa 27.11.2020 a dňa 29.04.2022 za prítomnosti zástupcov oboch sporových strán. Zástupca žalobcu na pojednávaniach trval na žalobe a doplňujúcich vyjadreniach. Požadoval na žalovanom zaplataenie zvýšenej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo celej výške 319.625 eur s tým, že v dôsledku dopravnej nehody došlo k závažnému zníženiu kvality rodinného, spoločenského a pracovného života žalobcu, ktorý úraz utrpel v mladom veku. Zástupca žalovaného žiadal žalobu zamietnuť. Žiadna zo sporových strán v priebehu celého ďalšieho konania nasledujúceho po zrušujúcom rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.09.2019 neuviedla žiadne ďalšie prostriedky procesného úroku a procesnej obrany, nenavrhol vykonanie žiadneho ďalšieho dôkazu. Preto súd vzhľadom na procesnú pasivitu strán na pojednávaní dňa 29.04.2022 dokazovanie ukončil a vyhlásil vo veci konečný rozsudok, ktorým žalobu žalobcu proti žalovanému o zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v celom rozsahu zamietol. K dôvodom tohto rozhodnutia súd udáva:

13. Medzi stranami neboli sporné skutočnosti týkajúce sa priebehu dopravnej nehody dňa 03.10.2011 a súd ani v priebehu ďalšieho konania nepovažoval za dôvodne spochybnený právny záver o existencii právneho základu nároku žalobcu na škodu na zdraví uplatneného žalobou v konaní vo vzťahu k žalovanému, tzn. existenciu základných zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorá žalobcovi pri dopravnej nehode vznikla na zdraví. K tomu súd udáva:

14. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

15. Podľa § 427 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla.

16. Podľa § 428 Občianskeho zákonníka svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

17. Podľa § 193 Civilného sporového poriadku súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

18. Podľa cit. ust. § 193 Civilného sporového poriadku právoplatným rozhodnutím v trestnom konaní je pre následné civilné konanie o náhradu škody vždy záväzne rozhodnuté, aký skutok sa stal a kto ho spáchal. Skutková a právna časť výroku trestného rozhodnutia rieši predovšetkým naplnenie skutkovej podstaty trestného činu alebo prečinu konkrétnym konaním páchatel'a. Rozsah viazanosti tejto skutkovej a právnej časti výroku trestného rozhodnutia pre civilné súdne konanie je daný potom tým, do akej miery sú znaky skutkovej a právnej podstaty trestného činu alebo prečinu súčasne aj okolnosťami významnými pre rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu škody. Skutková a právna podstata výroku trestného rozhodnutia môže riešiť aj to, či skutkom bola spôsobená škoda a príčinnú súvislosť medzi skutkom páchatel'a a škodou. Nerieši však spravidla konkrétny rozsah a výšku spôsobenej škody, a to ani vtedy, ak výška škody je v právoplatnom odsudzujúcom trestnom rozhodnutí presne vyčíslená ako kvalifikačný moment trestného činu (malá škoda, väčšia škoda, značná škoda a pod). Súd v civilnom konaní touto časťou výroku trestného rozhodnutia spravidla nie sú viazané.

19. V prejednávanej veci z právoplatného trestného rozkazu Okresného súdu Kežmarok zo dňa 21.08.2012 č.k. 1T 158/2012-352, ktorý žalobca označil ako dôkaz v žalobe, vyplýva, že skutkovou a právnou časťou výroku tohto trestného rozkazu bolo právoplatne rozhodnuté, že žalovaný dňa 03.10.2011 okolo 09.30 hod viedol v smere od Kežmarku na obec Huncovce osobné motorové vozidlo továrenskej značky Volkswagen Touareg, ev. č. XSX XXXX, pričom pri prechádzaní miernej pravotočivej zákruty v dôsledku nevenovania sa plne situácií v cestnej premávke nedodrzaním bezpečnostnej vzdialenosti za pred ním idúcim motorovým vozidlo prednou časťou vozidla narazil do zadnej časti osobného motorového vozidla továrenskej zn. Ford Escort, ev. č. X. XXXBH vedeného žalobcom, ktoré v dôsledku nárazu prešlo do protismerného jazdného pruhu a narazilo do prednej časti oproti idúceho motorového vozidla továrenskej značky Škoda Felícia, ev.č. R. XXXAG, vedeného vodičkom X. F., pričom pre tejto dopravnej nehode došlo k vzniku zranenia žalobcu ako vodiča, ktorý utrpel zranenia - otras mozgu, podvrtnutie krčnej chrčtice, pomliaždenie brucha, ľavého lakt'a, pravého ramena s poškodením ramenného nervového pletenca, podvrtnutie kolena s natrhnutím vnútorného postranného väzu, ktoré si vyžadujú liečenie a práceneschopnosť najmenej 8 týždňov. Tým inému z nebanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 25.01.2013. V konaní nebolo sporným, že zodpovednosť žalovaného je daná aj podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú objektívnu zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla za škodu spôsobenú jeho prevádzkou.

20. Trestným rozkazom v danom prípade teda bolo záväzne rozhodnuté, že žalovaný spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k zraneniu žalobcu. Vychádzajúc z právnej časti výroku právoplatného trestného rozhodnutia, podľa ktorého konanie žalovaného naplňa znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, súd z pohľadu splnenia zákonných podmienok vzniku subjektívnej zodpovednosti žalovaného za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka považoval za záväzne rozhodnuté, že žalovaný sa dopustil protiprávneho konania tak, ako je to popísané v skutkovej vete trestného rozkazu (prečinu), že došlo k vzniku škody na zdraví žalobcu, a že toto protiprávne konanie žalovaného je v príčinnej súvislosti so vznikom tejto škody. Pokiaľ ide o rozsah a výšku škody na zdraví uvedenú v právnej kvalifikácii skutku ako „ťažkú ujmu na zdraví“ považoval predovšetkým za moment rozhodný pre trestnoprávnu kvalifikáciu skutku a následnú

aplikáciu jednotlivých odsekov ust. § 157 Trestného zákona (súd tu len poznamenáva, že podľa obsahu trestného spisu sp.zn. 1T 158/2012 rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T 133/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To 42/2015 zo dňa 21.01.2016 výrok o treste tohto trestného rozkazu a výrok obsahovo nadväzujúce boli zrušené).

21. Záver o existencii zodpovednosti žalovaného za škodu na zdraví žalobcu nebol nijako spochybnený ani závermi vyslovenými Krajským súdom v Prešove v rozsudku zo dňa 23.09.2019, v ktorom tento súd o.i. konštatuje, že: „...predmetom posudzovaného konania je mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a bolestného žalobcu v dôsledku dopravnej nehody, pri ktorej žalobca utrpel zranenia vo sfére fyzickej. Tieto zranenia mu spôsobili sťaženie spoločenského uplatnenia, za ktoré bol odškodnený podľa bodového hodnotenia, rovnako ako za utrpenú bolesť...“. Súd tu poukazuje aj na listinné dôkazy v spise, podľa ktorých žalobcovi bolo v priebehu konania poskytnuté titulom náhrady škody na zdraví poistné plnenie poisťovňou, ktorá uzavrela povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla Volkswagen TUOAREG ev.č. XSX XXXX (Generali Poisťovňa, a.s. Lamačská cesta 3/A, 041 04 Bratislava, IČO: 35709332) vo výške celkom 3.894 eur (čl. 20-23 spisu), z toho titulom základnej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.048 eur.

22. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorázovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

22. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady SR č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej už len „Zákon č. 437/2004 Z.z.“) náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorázovo, musí byť primeraná následkom a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť a v živote a v spoločnosti.

23. Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 437/2004 Z. z. náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú stanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

24. Podľa § 5 ods. 1 a 2 Zákona č. 437/2004 Z.z. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8). Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z primeranej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom SR za kalendárny rok predchádzajúci roku v ktorom vznikol nárok na úhradu podľa ods. 1 za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom na hor.

25. Podľa § 5 ods. 5 Zákona č. 437/2004 Z. z. v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznávaná invalidita, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

26. Podľa § 10 os. 4 Zákona 437/2004 Z.z. bodové hodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia môže posudzujúci lekár primerane zvýšiť až na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví. V prípadoch ustanovených v odseku 3 posudzujúci lekár prihliada aj na stanovisko poškodeného k odporúčanému zákroku.

27. Sťaženie spoločenského uplatnenia sa odškodňuje teda v prípade, ak poškodenie na zdraví má preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh. Celková výška odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia závisí jednak od jeho ohodnotenia lekárskeho posudkom, ako aj od posúdenia predpokladov, ktoré mal poškodený vo veku, v ktorom bol poškodený na zdraví pre ďalšie uplatnenie v živote a spoločnosti, a ktoré sú pre neho obmedzené alebo stratené v dôsledku vzniku škody na zdraví. V danej veci žalobca predložil súdu súkromný znalecký posudok vypracovaný znalcom

MUDr. Zdenkom Holešovským pod č. 34/2013 dňa 20.05.2013 (odvetvie traumatológia), v ktorom tento znalec sťaženie spoločenského uplatnenia u žalobcu ohodnotil celkom 417 bodmi, a to nasledovne :

Položka č. 287 Prílohy 1. Porucha labyrintu, poúrazové polohové točenie hlavy, objektivizované opakovanými neurologickými vyšetreniami s následnou medikamentóznou liečbou v základnom počte bodov 100 bodov, so zvýšením podľa § 10 ods. 4 z dôvodu, že žalobca pracoval ako technik vo výškach a poúrazové točenie hlavy ho výrazne obmedzuje na..... 150 bodov

Položka č.325e) Prílohy 1. Obmedzenie pohyblivosti pravého ramenného kĺbu ľahkého stupňa u praváka v základnom počte bodov 50 bodov, so zvýšením podľa Položky č. 325f) o jednu tretinu v dôsledku obmedzených rotačných pohybov v pravom ramene na .....67 bodov

Položka 397a) Prílohy 1. Ľahká predovnútoraná nestabilita ľavého kolenného kĺbu po úplnom roztrhnutí vnútorného bočného väzu na.....200 bodov.

28. Základné bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia v tomto súkromnom znaleckom posudku predloženom žalobcom, ktorý súd z hľadiska dokazovania hodnotil ako listinný dôkaz, nekorešponduje s lekárskeho posudkom vypracovaným na požiadanie poisťovateľa zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalovaného pre účely likvidácie poistnej udalosti (poisťovne Generali Poisťovňa, Lamačská cesta 3/a, Bratislava) chirurgom MUDr. Stanislavom Mlynárikom zo súkromnej chirurgickej ambulancie v Ružomberku zo dňa 02.01.2014, taktiež podľa Zákona č.437/2004 Z.z. (čl.21-23 spisu). V tomto lekárskeho posudku MUDr. Stanislav Mlynárik, ktorý mal k dispozícii doklady predložené žalobcom pre účely likvidácie poistnej udalosti, vrátane súkromného znaleckého posudku MUDr. Zdenka Holešovského, Položku č.287. Porucha labyrintu, poúrazové polohové točenie hlavy, vôbec neohodnotil s odôvodnením, že príčina polohových závratí nie je u žalobcu diagnosticky doriešená. Príčinou môže byť porucha labyrintu vnútorného ucha, ktorá nesúvisí s nehodou. Podľa zdravotnej dokumentácie dôvodom neurologických kontrol žalobcu boli ním uvádzané polohové závraty pri predklone hlavy v oblasti krčnej chrbtice. Neurologické nálezy sú však opakovane negatívne, USG extrakraniálnych ciev bolo tiež negatívne. V dodanej zdravotnej dokumentácii sa nenašlo vyšetrenie na ORL ambulancii. Polohové závraty sú oveľa častejšie z iných príčin, ako sú zmeny na krčnej chrbtici. Hlavné ak pacient udáva občasnú pískanie v pravom uchu, by toto vyšetrenie malo byť doplnené. V dokumentácii sa nenašiel ani RTG popis krčnej chrbtice žalobcu. Iba v prepúšťacej správe po nehode sa uvádza, že nález je bez traumatických úrazových zmien krčnej chrbtice s tým, že k prípadným degeneratívnym zmenám chrbtice sa nevyjadruje. Neurológom je uvedené, že ide o VAS krčnej chrbtice, t.j. vertebrogénny alergický syndróm, ktorého podkladom sú degeneratívne a deformačné zmeny na chrbtici. Jeho príčinou nie je podvrtnutie krčnej chrbtice. Deformačné zmeny (výrastky) môžu pri zmene polohy hlavy a krčnej chrbtice stlačovať cievy a spôsobiť nedokrvenie mozgu s následnými závratami. Podvrtnutie krčnej chrbtice však nemôže spôsobiť nedokrvenie mozgu. MUDr. Stanislav Mlynárik preto doporučil doplniť ORL vyšetrenie na vylúčenie príčiny závratí a rtg, príp. MR, vyšetrenie chrbtice s popisom. Položku č. 325 e) Obmedzenie pohyblivosti pravého ramenného kĺbu ľahkého stupňa v lekárskeho posudku ohodnotil cca rovnako ako znalec MUDr. Zdenek Holešovský 50 bodmi so zvýšením o jednu tretinu podľa položky č.325 f), t.j. 16,6 bodov (nie 17 bodov). Položku 397a) Kývavosť ľavého kolenného kĺbu neohodnotil s odôvodnením, že podľa klinického nálezu nešlo o úplné roztrhnutie vnútorného postranného väzu ľavého kolena, ale natrhnutie, ktoré sa zhojí jazvou, a ktoré nebýva príčinou nestability kolena. V prípade sporu odporučal posúdiť ohodnotenie tejto položky iným znalcom z odboru traumatologie. Podľa oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti (čl. 22-23 číslo) poisťovňa tak na základe lekárskeho posudku MUDr. Stanislava Mlynárika poukázala žalobcovi titulom základnej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia poistné plnenie vo výške 1.048 eur zodpovedajúce 66,6 bodom.

29. Podľa cit. § 4 ods. 2 Zákona č. 437/2004 Z.z. náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku. V prejednávanej veci boli súdu predložené dva lekárske posudky, ktoré súd z hľadiska dokazovania hodnotil ako listinné dôkazy, ktoré vzájomne nekorešpondujú. Bolo preto na žalobcovi, ktorý sa žalobou domáhal mimoriadneho zvýšenia základnej náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia na základe lekárskeho posudku vypracovaného MUDr. Zdenkom Holešovským zodpovedajúcej 417 bodom, aby za situácie, že tento lekárskeho posudok je podľa súdu dôvodne spochybnený lekárskeho posudkom vypracovaným MUDr. Stanislavom Mlynárikom, preukázal predovšetkým dôvodnosť základného bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia 417

bodmi. Žalobca v tomto smere v priebehu celého konania(ani po rozhodnutí odvolacieho súdu) neuviedol žiadne prostriedky procesného útoku a nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu. Tu súd len dodáva, že Civilný sporový poriadok sa riadi o.i. dispozičným a prejednávacím princípom, princípom kontradiktórnosti, princípom koncentrácie a s ním spojeným princípom formálnej pravdy. Procesná zodpovednosť za zistenie skutkového stavu slúžiaceho pre rozhodnutie súdu (§ 215 ods. 1) je teda v zásade výlučne na stranách sporu. Za svoj výsledok v konaní je tak plne zodpovedná každá procesná strana. Uplatnenie prejednávacieho princípu znamená, že súd nemôže vykonať dôkazy, ktoré strany sporu nenavrholi (až na výnimky uvedené v § 185 a spory s ochranou slabšej strany). Tento aspekt tak výrazne ovplyvňuje rozsah skutkového základu, z ktorého súd pri svojom rozhodnutí vychádza. V civilnom sporovom konaní je tak vec „zrelá“ na rozhodnutie nie až vtedy, keď boli súdu uvedené a preukázané všetky relevantné skutočnosti, ale už vtedy, keď žalobca, resp. sporové strany prestali byť procesne aktívne a premeškali príležitosť „posunúť“ spor k ďalším skutkovým zisteniam. V civilnom sporovom konaní súd teda nevystupuje v pozícii aktívneho vyšetrovateľa, ale v pozícii arbitra, ktorý zistí skutkový stav len primerane procesnej aktivite sporových strán. Úlohou súdu nie je aktívne vyhľadávať skutkové zistenia, ak ich strana netvrdí, a to ani z predložených dôkazov, a snažiť sa tak o zistenie akejsi objektívnej či materiálnej pravdy. Bez procesnej aktivity sporových strán súd v zisťovaní skutkového stavu nepokračuje a vec rozhodne. Neúspešnej strane sa takto môže skutkový stav javiť ako nedostatočne zistený, avšak jeho zistenie je v tomto prípade v súlade s koncepciou civilného sporového konania iba dôsledkom nedostatočnej procesnej aktivity (k tomu bližšie Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku autorov Števec, M. Ficová, S. Baricová, J., Mesairkinová, S., Bajánková, J., Tomaškovič, M., a kol Praha: C.H: Beck., 2016, z ktorého súd citoval, strana 798, výklad k § 215). Nesplnenie procesnej povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti sporovou stranou nie je nedostatkom, ktorý by bránil súdu pokračovať v konaní po podaní žaloby. Nejedná sa totiž o nedostatok jednej z procesných podmienok konania. Súd o žalobe môže konať. Avšak sankciu za nesplnenie procesnej povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti v civilnom sporovom konaní je nepriaznivé konečné rozhodnutie vo veci pre stranu, ktorá si tieto povinnosti nesplnila. Je preto na stranách, aby dbali na svoje procesné povinnosti, aby včas a úplne uviedli všetky prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, a včas označili a predložili na preukázanie svojich tvrdení dôkazy.

30. V danej veci súd preto za dôkaznej situácie, kedy obe sporové strany v otázke ustálenia základného bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia boli aj po rozhodnutí odvolacieho súdu procesne pasívne, skutkový stav vo veci uzavrel tak, že ohodnoteniu základnej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu zodpovedá 66,6 bodov (Položky č. 325 e) a f) a č. 397a - Obmedzenie pohyblivosti pravého ramenného kĺbu ľahkého stupňa u praváka so zvýšením o jednu tretinu v dôsledku obmedzených rotačných pohybov v pravom ramene), ako to ohodnotil v svojom lekárskom posudku zo dňa 02.01.2014 MUDr. Stanislav Mlynárik. Žalobca, na ktorom bolo dôkazné bremeno, neodstránil pochybnosti o vecnej správnosti ohodnotenia základnej náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia znalcom MUDr. Zdenkom Holešovským 417 bodmi. Nepreukázal, že by opodstatnenosť základného bodového ohodnotenie náhrady aj položkami č. 287 - porucha labyrintu, poúrazové polohové točenie hlavy, a Položkou č. 397a - ľahká predo-vnútoraná nestabilita ľavého kolenného kĺbu po úplnom roztrhnutí vnútorného bočného väzu, malo svoje opodstatnenie v zdravotnej dokumentácii žalobcu alebo že aby vyplývalo z iného dôkazu vykonaného v konaní. Preto súd v danej veci vychádzal zo záveru, že žalobcovi príslúcha náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia zodpovedajúca základnému bodovému ohodnoteniu 66,6 bodmi, čo pri hodnote jedného bodu 15,73 eur predstavuje vo výške 1.048 eur.

31. Keďže predmetom konania v danej veci je už iba mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, súd sa ďalej podľa pokynov odvolacieho súdu zaoberal aplikáciou cit. ust. § 5 ods. 5 Zákona č. 437/2004 Z.z., podľa ktorého v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznávaná invalidita, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %. V danom prípade nebolo sporným, že žalobcovi nebola priznaná invalidita. Podľa právneho názoru vysloveného odvolacím súdom podporeného aj judikatúrou NS SR, však z dikcie ust. § 5 ods. 5 Zákona č. 427/2004 Z.z. vyplýva, že pre mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia postačuje, ak následky zranenia poškodeného sú rozsahom a intenzitou porovnateľné so zdravotným poškodením, pri ktorom sa takto poškodeným osobám priznáva invalidita (porovnaj napr. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 212/2010, R 35/2013, uznesenie NS SR sp.zn. 8Cdo 142/2018 zo dňa 19.06.2019). Aplikované hmotnoprávne ustanovenie nekladie teda pre mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia ako zákonnú podmienku priznanie tejto invalidity, ale musí ísť o prípad, ktorý

je porovnateľný s prípadným iným prípadom, pri ktorom k priznaniu invalidity došlo, tzn. pri ktorom následky poškodenia zdravia sú porovnateľné s následkami, pri ktorých k priznaniu invalidity dochádza. Odvolací súd tu pritom poukázal na ust. § 71 zákona č. 467/2003 Z.z. o sociálnom poistení a jeho Prílohu č.4. Dôkazné bremeno vo vzťahu k tvrdeniu, že v jeho prípade a v jeho osobe ide o takýto prípad, bolo pritom na žalobcovi.

32. Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej už len „Zákon o sociálnom poistení“) poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

33. Percentuálnou mierou poklesu zárobkovej činnosti podľa druhu zdravotného postihnutia orgánov a systémov sa zaoberá Príloha č. 4 Zákona o sociálnom poistení (ďalej už len „príloha“). Vychádzajúc z vyššie ustáleného charakteru somatického trvalého následku zranení u žalobcu v nadväznosti na ustálenie základného bodového ohodnotenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorým je postihnutie pravej hornej končatiny (Položka č. 325 e) a f) a č. 397a - obmedzenie pohyblivosti pravého ramenného kĺbu ľahkého stupňa u praváka so zvýšením o jednu tretinu v dôsledku obmedzených rotačných pohybov v pravom ramene), súd zastáva názor, že mieru poklesu schopnosti zárobkovej činnosti u žalobcu je možné ohodnotiť iba podľa časti prílohy označenej ako „ODDIEL G - POSTIHNUTIE KONČATIN“ (ďalej už len „oddiel,“). Táto časť mieru poklesu schopnosti zárobkovej činnosti určuje podľa rozsahu a straty končatín po poranení, vrodených alebo získaných chybách, následkoch po operáciách a úrazoch, zápalových a degeneratívnych ochoreniach. Pri posudzovaní postihnutia horných končatín pritom vychádza z postihnutia dominantnej končatiny. Obmedzenie pohyblivosti ramenného kĺbu ľahkého stupňa na dominantnej ruke upravuje Položka č. 6 písm. b) oddielu, podľa ktorej takémuto postihnutiu končatiny zodpovedá miera poklesu zárobkovej schopnosti 15 - 25 %. Miera poklesu zárobkovej činnosti u žalobcu tak podľa názoru súdu zodpovedá iba maximálne 25 %. Žalobca ničím nepreukázal, že by miera poklesu jeho zárobkovej činnosti mala byť viac ako 40 % tak, ako to pre mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia predpokladá dikcia ust. § 5 ods. 5 Zákona č. 437/2004 Z.z.

34. Ako to už súd vyššie uviedol, žalobca bez dôvodných pochybností nepreukázal, že by zranenia, ktoré pri nehode utrpel, mali vôbec za následok aj poruchu labyrintu, poúrazové polohové točenie hlavy (Položka č. 287 Prílohy 1. Zákona č. 437/2004 Z.z.), a že sa nejedná napr. následok neurológom u neho konštatovaného VAS krčnej chrbtice (vertebrogénny alergický syndróm), ktorého podkladom sú degeneratívne a deformačné zmeny na chrbtici (výrastky), ktoré môžu pri zmene polohy hlavy a krčnej chrbtice stlačovať cievy a spôsobovať nedokrvenie mozgu s následnými závratami. Nepreukázal tiež, že by zranenia mali za následok kývavosť ľavého kolenného kĺbu (Položka 397a Prílohy 1. Zákona č. 437/2004 Z.z.), že by v dôsledku úrazu bolo došlo k úplnému roztrhnutiu vnútorného postranného väzu ľavého kolena, a nie iba k jeho natrhnutiu, ktoré sa zhojí jazvou a ktoré nebýva príčinou nestability kolena. Žalobca nepreukázal ani to, že by malo u neho dôjsť k poklesu schopnosti zárobkovej činnosti aj v dôsledku poruchy labyrintu (okrem nedoslýchavosti a hluchoty), polohového poúrazové polohového točenia hlavy, a ani v dôsledku uvoľnenia väzivového aparátu ľavého kolena podľa Položky č. 47 oddielu Prílohy č. 4 Zákona o sociálnom poistení. Žalobca tak nepreukázal, že by v jeho prípade a v jeho osobe sa jednalo o prípad hodný osobitného zreteľa odôvodňujúci mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Preto súd žalobu žalobcu o zaplatenie mimoriadnej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom v celom rozsahu zamietol. Súd tu len zdôrazňuje, že už samotné priznanie základnej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (v danom prípade aj jej vyplatenie) predpokladá, že poškodený je vplyvom následkov utrpeného zranenia obmedzený vo svojom osobnom, spoločenskom, pracovnom, či športovom živote. Zvýšenie náhrady predpokladá existenciu ďalších skutočností umožňujúcich záver, že obmedzenia poškodeného nemožno vyjadriť len základným ohodnotením, a že sa jedná o výnimočný prípad hodný osobitného zreteľa, o ktorý sa podľa názoru súdu v danej veci nejedná.

35. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

37. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

38. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

40. O náhrade trov konania žalobcu proti žalovanému Okresný súd Kežmarok rozhodol výrokom IV. rozsudku zo dňa 31.05.2018 č.k. 2C 475/2013-148 tak, že žalovanému v 1. rade náhradu trov konania nepriznal. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 23.09.2019 č.k. 13Co 7/2018 - 176 rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku IV. zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uznesenia iba uviedol, že súd prvej inštancie sa s náhradou trov vo vzťahu k žalovanému, vrátane náhrady trov odvolacieho konania, vyporiada v rozhodnutí vo veci samej. Súd žalobu žalobcu voči žalovanému o zaplatenie náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia v celkovej výške 542.972,50 eur výrokom I. rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 31.05.2018 č.k. 2C 475/2013-148 v spojení s výrokom I. rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.09.2019 č.k. 13Co 7/2018 - 176 sčasti, a to o zaplatenie 28.176 eur, právoplatne zastavil v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom. Späťvzatie žaloby v tejto časti žalobca odôvodnil predovšetkým plnením zo strany poisťovne v priebehu konania (okrem tohto aj úpravou hodnoty jedného bodu z 16,10 eur na 15,73 eur). Podľa obsahu spisu k plneniu zo strany poisťovne v priebehu konania však došlo iba v rozsahu 3.894 eur. Preto súd mal za to, že späťvzatie žaloby v časti 28.176 eur procesne späťvzatím žaloby zavinil predovšetkým žalobca. Vo zvyšnej časti bol žalobca v celom rozsahu neúspešný (súd žalobu zamietol). Preto súd podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti výrokom I. a II. tohto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.